

จงใช้ไฟของพลังโยคะที่ร้อนแรงดังภูเขาไฟของลูกในการทำพิธีเผาชันสการ์ของลูก

เปิดเผยพอดด้วยพฤติกรรม ใบหน้า สายตา ทศนคติ และความคิดของลูก

วันนี้ ความรักของลูกๆ ได้ทำให้พวกเขานำมาหาสมุทรแห่งความรักมาสู่พวกเขา บัพดาตา พอใจที่ลูกๆ มีความรักต่อพ่อในหัวใจของลูก และบนพื้นฐานของความรักที่คงอยู่ตลอดเวลา นี้ จะทำให้ลูกสามารถกลับมาทัดเทียมกับพ่อได้อย่างแน่นอน ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม บัพดาตาได้วางลูกๆ ไว้ข้างหน้าในวิชาของความรัก วันนี้ ลูกได้ผูกมัดท่านด้วยสายใยแห่งความรัก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งได้เรียกมาหาสมุทรแห่งความรักมาสู่มธฺบันเป็นพิเศษ ขอให้ความรัก เช่นนี้ปรากฏออกมาอยู่เสมอ ความรักในหัวใจของลูกๆ ยังคงส่งไปถึงพ่อผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจอยู่เสมอ แต่ก็แน่นอนว่าตามลำดับกันไป พ่อปรารถนาที่จะให้สิ่งขับเคลื่อนของความรักนี้ นั่นก็คือการที่ผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจอยู่ในหัวใจของลูกแต่ละคนอยู่เสมอ ที่จะไม่มีการใดควรอยู่อย่างโดดเดี่ยวเพียงลำพัง ลูกทุกคนควรอยู่ในรูปที่รวมกัน ตรวจสอบดูว่าลูกอยู่ในรูปที่รวมกันอยู่เสมอหรือไม่ หรือบางครั้งลูกก็อยู่อย่างโดดเดี่ยว เมื่อใดที่ลูกอยู่อย่างโดดเดี่ยว มายาก็จะฉวยโอกาสนั้น และด้วยเหตุนี้บัพดาตาจึงกล่าวว่า: จงให้ผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจตั้งมั่นอยู่ในหัวใจของลูกอยู่เสมอ สิ่งนี้เรียกว่าความรักที่แท้จริงและมั่นคงตลอดไป ลูกอยู่อย่างโดดเดี่ยวเพียงลำพังเป็นบางครั้ง หรือลูกอยู่ในรูปที่รวมกันอยู่เสมอ? คำสัญญาที่ลูกแต่ละคนได้ให้ไว้คืออะไร? โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับลูกที่เป็นชาวมธฺบันย่อมมีความซาบซึ้งว่าลูกได้อยู่ด้วยกัน เราจะกลับบ้านไปด้วยกัน และจะมาปกครองอาณาจักรด้วยกัน ในท่านองเดียวกัน บรรดาลูกๆ ผู้ที่เป็นเครื่องมือที่แสนหวานมากๆ ซึ่งนั่งอยู่ที่นี้ ก็ได้ให้คำสัญญากับพ่อด้วยหัวใจของพวกเขา – สำหรับส่วนใหญ่แล้ว ก็ทำได้จริงในทางปฏิบัติด้วย – ว่าลูกจะอยู่ในรูปที่รวมกันอยู่เสมอ อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ยังคงตามลำดับกันไป บัพดาตาปรารถนาให้ลูกผู้เป็นเครื่องมือระดับมหาระตีกทุกคน เป็นผู้ให้นิมิตหรือแสดงภาพลักษณ์ของพ่อผ่านทางใบหน้าของตนเอง เพื่อให้มีนิตของใบหน้าที่เต็มเปี่ยมไปด้วยแสงสว่างรวมถึงพฤติกรรมอันงดงามเป็นเอกลักษณ์ที่พิเศษสุดของพ่อ จะยังคงปรากฏให้ผู้อื่นได้เห็นผ่านทางใบหน้าและพฤติกรรมของพวกเขาอย่างต่อเนื่องต่อไป

ลูกๆ ได้เคยเห็นพ่อบราห์มาแล้ว จนถึงวาระสุดท้าย ในทุกๆ มรลี้ พ่อบราห์มาพูดคำว่า “บาบา บาบา” ก็ครั้ง ตามศรียัม? ลองนับดูสิ! ในทุกๆ มรลี้ ท่านพูดคำว่า “บาบา บาบา” มากมายหลายครั้ง และด้วยใบหน้า รูปลักษณ์ คำพูด และโดยเฉพาะอย่างยิ่งดวงตาและหน้าผากของท่าน ท่านได้เปิดเผยให้เห็นพ่อ ลูกทุกคนเคยมีประสบการณ์ในสิ่งนี้มาแล้ว เมื่อลูกมองดูพ่อบราห์มาลูกสัมผัสได้ถึงสิ่งใด? สัมผัสได้ถึงบัพดาตา ไม่มีใครพูดเพียงแค่ว่า “พ่อ” ออกมา แต่จากริมฝีปากของแต่ละคน คำว่า “บัพดาตา” ได้ปรากฏออกมา เพราะทั้งสองท่านนั้นสัมผัสได้ว่าอยู่ร่วมกัน จงทำตามพ่อในท่านองเดียวกัน ใครก็ตามที่มองมายังลูก พวกเขาควรจะจดจำระลึกถึงพ่อโดยอัตโนมัติผ่านทางใบหน้า คำพูด พฤติกรรม และสายตาของลูก พ่อเพียงเห็นเมื่อสักครู่นี้ว่าลูกส่วนใหญ่มีความคิดที่จะเปิดเผยพ่อผ่านทางใบหน้า คำพูด และการกระทำของตน ดังนั้น จงทำตามพ่อ พ่อบราห์มาเปิดเผยพ่ออย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ผ่าน

ทางพฤติกรรม ใบหน้า สายตา ทศนคติ และความคิดของท่าน ลูกทุกคนล้วนเคยมีประสบการณ์นั้นแล้ว ไม่ใช่เพียงแค่พ่อบราห์มาผู้เดียวเท่านั้นที่มองดูลูกอยู่ แต่เป็นบรรพดาตาที่กำลังมองดูลูกๆอยู่ ด้วยเหตุผลใดนะหรือ? เพราะพ่อบราห์มาได้หลอมรวมพ่อไว้ในดวงตา และหน้าผากของท่านอยู่เสมอนั่นเอง ดวงตา ปาก และพฤติกรรมของลูกควรเปิดเผยให้เห็น บรรพดาตาที่หลอมรวมอยู่ในตัวลูก ผู้เป็นหนึ่งเดียวที่กำลังสอนลูกควรสัมผัสได้ในทุกคำพูดของลูก ไม่ว่าเขาจะพูดอะไร หรือไม่ว่าเธอจะพูดอะไร ผู้เป็นหนึ่งเดียวที่ให้คำสอนและเติมเต็มพลังให้กับพวกเขาก็คือพ่อผู้ทรงพลังอำนาจ นั่นก็คือพระเจ้า พวกเขาคือลูกของพระเจ้า พวกเขาคือนักเรียนของพระเจ้า พวกเขาไม่ใช่ผู้ติดตามของพระเจ้าที่เพียงแค่เดินตามหลังพระเจ้าเท่านั้น แต่พวกเขาคือผู้ที่สร้างความมั่งคั่งหลายล้านในทุกย่างก้าว ในตอนนี้ แม้กระทั่งเวลาก็พร้อมที่จะร่วมมือกับลูกแล้ว สถานการณ์ต่างๆกำลังเปลี่ยนแปลงไป และสถานการณ์เหล่านี้กำลังย่ำเตือนให้ทุกคนจดจำระลึกถึงพระเจ้า แม้ว่ามันจะขัดกับความปรารถนาของพวกเขาก็ตาม ดังนั้น สิ่งหนึ่งคือเวลา และอีกสิ่งหนึ่งคือคุณสมบัติพิเศษของกลุ่มผู้เป็นเครื่องมือทั้งสองกลุ่ม กลุ่มที่มาพบปะกันในครั้งนี้เป็นกลุ่มสำเร็จรูปที่พร้อมแล้ว

บรรพดาตาเห็นว่าลูกๆส่วนใหญ่ที่มาที่นี่ล้วนมีความจริงจังและความกระตือรือร้นอยู่ในหัวใจว่า: เราจะเปิดเผยพ่ออย่างแน่นอน – ด้วยใบหน้าของลูก ด้วยลักษณะนิสัยที่สะท้อนผ่านใบหน้า ด้วยคำพูด รวมถึงด้วยสายสัมพันธ์และความสัมพันธ์ที่มีต่อทุกๆดวงวิญญาณ ในทุกวันนี้ ด้วยการรับใช้ดวงวิญญาณทั้งหลายด้วยความรู้สึกของความเมตตากรุณาที่จะสร้างประโยชน์สุขให้แก่ผู้อื่นจากจิตใจของลูก ดวงวิญญาณทั้งหลายจึงได้เข้ามาสู่สายสัมพันธ์กับลูกและต้องการที่จะเชื่อมโยงกับลูก จะเห็นได้ว่า ในงานที่บรรพดาตาได้มอบหมายให้ลูกสำหรับการรับใช้ด้วยจิตเจ้านั้น เมื่อลูกฝึกฝนการรับใช้ด้วยจิตใจในขณะที่อยู่ในสภาพที่โยคยุคต์ ลูกย่อมสามารถทำให้กระแสนี้ไหลไปถึงใครบางคนได้อย่างแน่นอน พวกเขาารู้สึกว่ารังสีแห่งแสงสว่างและคลื่นแห่งความสุขและความสงบกำลังมาถึงพวกเขาจากที่ใดที่หนึ่ง แต่พวกเขายังไม่ชัดเจนว่าคลื่นเหล่านั้นมาจากที่ใด รังสีและคลื่นเหล่านี้กำลังมาถึง แต่พวกเขาไม่ชัดเจนว่าสิ่งนี้มาจากลูกๆของบรรพดาตาจากบาร์ด มิฉะนั้นแล้ว พวกเขาคงจะวิ่งมาที่นี่กันหมดแล้ว เวลานี้ จงแผ่รังสีที่ทรงพลังยิ่งขึ้นไปอีกไปยังดวงวิญญาณเหล่านั้น เพื่อที่พวกเขาจะได้เข้าใจอย่างกระจ่างชัด รังสีที่ทรงพลังกำลังไปถึงพวกเขาแล้ว มันเพิ่งเริ่มต้นเท่านั้น รังสีบางส่วนได้เริ่มไปถึงพวกเขาทีละน้อยบ้างแล้ว เวลานี้จงทำให้สิ่งนี้ทรงพลังยิ่งขึ้นไปอีก สิ่งนี้สร้างอุปสรรคในเรื่องนี้ สิ่งที่เป็นเหตุผลที่ทำให้ไม่สามารถไปถึงพวกเขาได้อย่างชัดเจน คือแม้ว่าลูกจะมีโยคะ มีการนั่งสมาธิในช่วงเวลาอมฤต แต่โยคะที่ทรงพลังดังภูเขไฟนั้นขาดหายไป ด้วยเหตุนี้ ผู้เลื่อมใสศรัทธาและดวงวิญญาณทั้งหลายที่ลูกส่งรังสีแห่งพลังไปให้นั้น จึงไม่ได้รับกระแสพลังนั้นอย่างชัดเจน ประการที่สอง เนื่องจากลูกไม่มีหรือขาดพลังแห่งโยคะที่ลูกโชนดังภูเขไฟ ชั้นสการ์ที่สร้างอุปสรรคอยู่ระหว่างกลางจึงไม่สามารถถูกทำลายลงได้ ลูกเพียรพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงชั้นสการ์ และชั้นสการ์เหล่านี้ก็ตายไป แต่พวกมันยังไม่ถูกเผาไหม้จนหมดสิ้น เช่นเดียวกับบราวัน ที่ไม่เพียงแค่ถูกฆ่าให้ตายเท่านั้น แต่หลังจากที่เขาถูกฆ่าแล้ว เขาก็ต้องถูกเผาด้วย เพราะแม้หลังจากที่เขาถูกฆ่าแล้ว ร่างของเขาก็ยังคงอยู่ ในท่านองเดียวกัน ลูกนั่งเพื่อมีการจดจำระลึกถึงในเวลาอมฤต แต่โยคะในรูปของไฟ หรือโยคะในรูปของไฟอันร้อนแรงดังภูเขไฟนั้นยังคงขาดหายไป ลูกเฉลิมฉลองการพบปะ ลูกมีการสนทนาจากใจถึงใจ และลูกยังพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆในชีวิตของลูก ลูกมีไฟแห่งโยคะที่สม่ำเสมอ ลูกฆ่าชั้นสการ์เหล่านั้นได้อย่างแน่นอน และชั้นสการ์เหล่านั้นก็ตายไป แต่พวกมันก็ยังเกิดขึ้นมาใหม่เป็นครั้งคราว แต่เมื่อใดก็ตามที่พวกมัน

ถูกเผาจนหมดสิ้น ทั้งชื่อและรูปของพวกมันก็ย่อมจบสิ้นลง ในเวลานี้ แม้แต่ในการสนทนาจากใจถึงใจของลูก ลูกๆ ทุกคนก็พูดว่า ลูกยังไม่ไต่มีมากเท่ากับที่ลูกต้องการจะให้มีเลย

วันนี้บัปเตดากำลังให้สัญญาในวันนี้ เพราะมีลูกๆ ผู้เป็นมหาเวียร์พิเศษได้มาร่วมพบปะในวันนี้ และยังมีชาวมธบันร่วมด้วย มีอะไรอยู่ในมธบันหรือ? มธบันหมายถึงบาบา เมื่อทุกคนพูดว่า "มธบัน" ทุกคนระลึกถึงสิ่งใด? บาบาแห่งมธบัน ดังนั้น ชาวมธบันจึงต้องให้ความใส่ใจเป็นพิเศษในสิ่งนี้ เมื่อลูกพูดว่า "มธบัน" ลูกจะระลึกถึงบาบาแห่งมธบันหรือไม่? ทุกคนมองชาวมธบันด้วยสายตาแบบไหน? บรรดาผู้ที่มาจากมธบัน ยกมือขึ้น! มีมากมาย ไม่ว่าจะอยู่ที่ข้างล่าง (ชานดิวัน) หรือข้างบน (พันดาฟวาร์, ญาณสโรวาร์ ฯลฯ) จำนวนที่มากที่สุดในการชุมนุมของวันนี้คือชาวมธบัน บัปเตดารู้สึกพอใจที่ชาวมธบันจะแสดงให้เห็นความมหัศจรรย์อย่างแน่นอนว่าบาบาและบาบาเท่านั้นที่ปรากฏให้เห็นจากใบหน้าและคุณลักษณะของชาวมธบันทุกคน พ่อควรปรากฏให้เห็นในสถานการณ์นั้น เพราะพลัง (bal) และผลลัพธ์ (fal) อันมากมายนั้นได้รับมาจากการรับใช้ยักยาในมธบัน ผู้ใดที่ปรารถนาจะรับเอาไปก็สามารถรับได้ ลูกจะได้รับสิ่งนั้นอย่างแน่นอน ลูกจำเป็นต้องให้ความใส่ใจเป็นอย่างยิ่งและอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอในการเผ่าดูชั้นสการของตนเองและในการปรับประสานชั้นสการเหล่านั้นให้สอดคล้องกลมกลืนกัน บัปเตดามีความรักเป็นพิเศษต่อลูกทุกคนของมธบัน เพราะเหตุใด? เพราะลูกได้อุทิศตนเพื่อรับใช้ยักยาที่พ่อเองเป็นผู้สร้างขึ้น ประการแรก ชาวมธบันกำลังได้รับผลจากความเพียรพยายามที่พวกเขาได้ทำ และประการที่สอง การรับใช้ดวงวิญญาณบราห์มินหรือดวงวิญญาณใหม่ที่ยังมธบันคือการรับใช้ยักยา ไม่ใช่การรับใช้ธรรมดาทั่วไป ลูกจะได้รับผลบุญพิเศษสำหรับการรับใช้ยักยา หากชาวมธบันคนใดเคลื่อนไปอย่างถูกต้องแม่นยำตามศรีมัตที่ได้รับจากบัปเตดา ตั้งแต่เวลาอาทิตย์ขึ้นจนถึงเวลากลางคืน เขาจะได้รับผลบุญของงานรับใช้นั้นเพิ่มพิเศษอย่างแน่นอน ไม่ว่าชาวมธบันจะรู้เรื่องนี้หรือไม่ หรือแม้ว่าพวกเขาจะยังคงประมาทเลินเล่อหรือไม่ระมัดระวังอยู่ก็ตาม แต่พวกเขาย่อมได้รับผลบุญของงานรับใช้ของพวกเขาอย่างแน่นอน การได้เป็นชาวมธบันนั้นไม่ใช่เรื่องธรรมดา ไม่ว่าใครจะทำงานประเภทใดอยู่ก็ตาม แม้ว่าเขาจะกำลังทำความสะอาด แม้แต่งานที่ดูธรรมดาๆ เช่นนั้นก็เปิดโอกาสให้ลูกสร้างผลบุญได้อย่างมากมาย เพราะนี่คือยักยาที่พ่อได้สร้างขึ้นจากยักยานี้ จากมธบันนี้ ที่ทุกคนได้รับความรักของพระเจ้า และนี่คือเหตุผลที่พ่อไม่ไป ณ ที่อื่นใดนอกจากที่นี่ มธบันได้บันทึกบทบาทในการมาของพ่อ ในการพบปะกับลูก และในการทำให้ผู้อื่นได้พบกับท่าน ชาวมธบันแต่ละคนต้องรู้ถึงบุญขันธ์ของตนเอง ตระหนักถึงสิ่งนั้น และกลายเป็นตัวของการบรรลุผลอันยิ่งใหญ่ นั่นไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น มันเป็นหน้าที่ของลูกที่จะทำให้สิ่งที่เกิดขึ้นนั้นไปถึงซีเนียร์ เพราะการทำให้สิ่งนั้นไปถึงซีเนียร์นั้นหมายถึงการนำสิ่งนั้นออกจากหัวใจของลูก จากนั้นความรับผิดชอบของลูกก็เป็นอันสิ้นสุดลง หากลูกคิดว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้นเกี่ยวกับเรื่องนี้ ลูกก็จะไม่สะสมบาปในเรื่องนี้ บาปนั้นจะเป็นของผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง ลูกเพียงแค่อดอยู่อย่างไร้กังวล หน้าที่ของลูกคือเพียงแค่ออกกล่าวเรื่องราวนี้ให้ซีเนียร์ได้รับรู้ อยากรู้ก็ตาม การคิดถึงสิ่งที่เกิดขึ้นและสิ่งที่ไม่ได้เกิดขึ้นทำไมสิ่งนี้ถึงไม่เกิดขึ้น ทำไมสิ่งนั้นถึงไม่เกิดขึ้น ลูกไม่จำเป็นต้องกังวลเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้เลย มิฉะนั้นลูกจะมีแต่ความคิดที่ไร้ประโยชน์มากยิ่งขึ้น ลูกเพียงแค่ทำหน้าที่ตามความรับผิดชอบของลูกและทำให้สิ่งนั้นไปถึงซีเนียร์ มันต้องไปถึงพวกเขา และลูกต้องทำให้มันไปถึงพวกเขาตามธรรมเนียมและระบบ ท้ายที่สุดแล้ว ลูกคือบราห์มินผู้อาศัยอยู่ในมธบัน ลูกมีความสูงส่ง ลูกรู้สถานะของลูกและปฏิบัติหน้าที่เช่นนั้น เมื่อผู้อื่นเห็นงานที่ลูกทำ พวกเขาจะได้เรียนรู้ไปด้วยเช่นกัน ทุกคนมีความศรัทธาอย่างมากต่อชาวมธบัน ดังนั้น จึงแสดงผล

แห่งความศรัทธาของพวกเขาให้แก่ผู้ที่มีความศรัทธานั้น ในบรรดาลูกๆของมณัน บัพดาตา
รู้ว่ามิลูกบางคนก็เพียรพยายามด้วยตนเองตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัย พวกเขามีความรักต่อ
พ่อ และให้ความร่วมมือกับท่าน บัพดาตามีความปรารถนา: อะไรคือความปรารถนาของบัพ
ดาตาที่มีต่อชาวมณัน? ลูกทุกคนของพ่อที่เป็นชาวมณันควรมีความรักและความร่วมมือต่อ
ยักยา และแนะนำพ่อให้ทุกคนได้รู้จักด้วยพฤติกรรมของพวกเขาว่า: "พวกเราชาวมณันมี
โชคอันยิ่งใหญ่เช่นนี้!" จงเปิดเผยโชคของลูก เพราะลูกคือผู้อยู่อาศัยในยักยา พระเจ้าสร้าง
อะไรเป็นสิ่งแรก? ท่านสร้างยักยา และดินแดนแห่งยักยาก็คือมณัน ลูกรู้ถึงค่าสรรเสริญของ
มณันใช่ไหม? ผู้ใดที่รู้ถึงค่าสรรเสริญของมณัน ยกมือขึ้น! บัพดาตากำลังมองมาทางนี้
(มองทางทีวี) อัจชะ ดีมาก

บัพดาตาพอใจที่เห็นลูกๆได้กลายมาเป็นเครื่องมือ ลูกมีความใส่ใจอยู่ แต่ลูกต้องใส่ใจและ
ทำให้พวกเขาพอใจ และให้รังสีแห่งความพอใจนี้แผ่กระจายไปสู่โลก ผู้ที่กลายมาเป็น
เครื่องมือก็ต้องทำงานนี้ด้วยเช่นกัน เหตุผลสำหรับสิ่งนี้ก็คือ ผู้ที่เป็นเครื่องมือเหล่านั้นมีมือ
ของตนเอง ลูกจะต้องเพียรพยายามอีกสักเล็กน้อยในการทำให้พวกเขาเปลี่ยนแปลงชั้นส
การของตน ลูกทำให้พวกเขาทำงานรับใช้ และสำหรับพวกเขาส่วนใหญ่ ศูนย์ก็มีที่พักและ
อาหารรับรองให้อยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม ในเวลานี้จงเติมพลังให้แก่พวกเขาเพื่อให้พวกเขาได้
รับพลังจากพ่อ และร่วมกันสร้างบรรยากาศเช่นนั้นในสถานที่รับใช้ของลูก จงทำให้ใคร
ก็ตามที่มาจะต้องถูกดึงดูดด้วยกระแสบรรยากาศเป็นอันดับแรก นั่นเป็นเพราะว่าในปัจจุบัน
ทุกคนต้องการให้มีกิจกรรมบางอย่างที่ทำให้พวกเขาได้สัมผัสประสบการณ์ในทันทีที่มาถึง
ให้พวกเขาได้สัมผัสประสบการณ์เพียงแค่ว่าเห็น พวกเขาได้สัมผัสประสบการณ์จากการรับ
ฟังและจากโยคะมาแล้ว แต่พวกเขาควรได้สัมผัสประสบการณ์จากบรรยากาศด้วย ดวง
วิญญาณที่กลายมาเป็นเครื่องมือต้องใส่ใจในสิ่งนี้ นี่คือการรับใช้พิเศษของลูก หากตัวลูก
เองยังคงตั้งมั่นอยู่ในความเชื่อมโยงกับพระเจ้า (โยคยูกต์) และรักษาสภาพทางจิตวิญญาณ
ให้อยู่ในระดับที่ดีในบรรยากาศไว้ สิ่งนั้นจะสร้างผลกระทบต่อบรรยากาศที่ทำงานรับใช้โดย
อัตโนมัติ มีอิทธิพลของบัพดาตาและเครื่องมืออาวุโสอยู่ในบรรยากาศและในกระแสพลัง
บรรยากาศรอบตัวบัพดาตานั้นเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น ลูกทุกคนจึงต้องสร้างบรรยากาศขึ้นมา
เพราะเมื่อลูกเปลี่ยนแปลงบรรยากาศในศูนย์ของลูกแล้วเท่านั้น บรรยากาศของโลกจึงจะ
เปลี่ยนแปลง มันจะเกิดขึ้นจากสถานที่รับใช้ของลูก ลูกกำลังเพียรพยายาม ลูกมีเป้าหมายนี้
แต่เวลานี้ลูกต้องทำให้เป้าหมายนี้ทรงพลังยิ่งขึ้นไปอีก ทุกวันนี้ผู้คนสามารถเข้าใจลูกได้
จากใบหน้าและกระแสพลังของลูก สติปัญญาของพวกเขาได้รับอิทธิพลจากสติปัญญาที่เลว
ร้าย แต่พวกเขาก็ได้รับอิทธิพลจากความรู้ด้วยเช่นกัน ด้วยเหตุนี้ใครก็ตามที่มาที่นี่เพื่อการ
พบปะหรือประชุม แต่ละคนมีความรับผิดชอบ มิฉะนั้นแล้วทำไมลูกถึงใส่ชื่อตัวเองเพื่อมา
พบปะ/ประชุมเล่า? ลูกมีความกล้าหาญและด้วยเหตุนี้ชื่อของลูกจึงถูกรวมอยู่ด้วย ดังนั้น
เวลานี้จงเปิดเผยหน้าที่ของลูก ลูกมีความปรารถนาที่จะทำเช่นนั้น บัพดาตาเห็นว่าลูกกำลัง
เพียรพยายามที่จะทำเช่นนั้นอยู่ แต่เวลานี้จงเพิ่มความเพียรพยายามของลูกให้มากขึ้นอีก
สักเล็กน้อย ลูกเข้าใจไหม?

เวลานี้ บัพดาตาต้องการที่จะเห็นผลลัพธ์ของทุกคน ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่อยู่ในมณัน หรือผู้ที่มา
พบปะ/ประชุม บาบาต้องการเห็นผลลัพธ์จากทั้งสองกลุ่ม ความเพียรพยายามอย่างเป็น
พิเศษของจักกัตัมบา คือ: เมื่อพ่อพูดสิ่งใด จักกัตัมบาก็ทำสิ่งนั้นทันที คำพูดของดีดีของ
ลูกคือ: เวลานี้เราต้องกลับบ้านแล้ว เราต้องกลับบ้านแล้ว ความคิดของดาดีของลูกคือ: เวลา

นี่เราต้องอยู่ในสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม (คาร์มาทิต) เธอเคยให้คลาสเกี่ยวกับการมีสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม และเธอได้สร้างความกระตือรือร้นในการกลับมาอยู่ในสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมนี้ สำหรับเหล่าพันดาวาสของลูกที่เคยมีชีวิตอยู่และได้จากไปแล้วก็เคยมีความคิดเช่นกันว่า: พวกเราพันดาวาสทุกคนต่างได้รับการกล่าวว่าเป็นผู้มีชัยชนะ เป้าหมายที่เหล่าพันดาวาสเคยมีและยังคงมีอยู่ก็คืออนสรณ์ความทรงจำนั้นเป็นของเหล่าพันดาวาสผู้มีชัยชนะ เมื่อลูกพูดถึงพันดาวาสลูกจะนึกถึงอะไร? ชัยชนะ แม้ว่าอีกด้านหนึ่งจะมีกองทัพที่ไร้ขีดจำกัด แต่เมื่อลูกนึกถึง "พันดาวาส" ลูกจะนึกถึงชัยชนะ แม้ว่าจะมีพันดาวาสเพียงแค่ว่าคน แต่พวกเขาก็ได้รับชัยชนะ ไม่ว่าบรรยากาศรอบตัวจะเป็นเช่นไร และมีบรรยากาศของกองทัพที่ไร้ขีดจำกัดรายล้อมเพียงใด แต่เหล่าพันดาวาสก็กลับมามีชัยชนะด้วยศรีมัตของพ่อของเหล่าพันดาวาส และชัยชนะนั้นก็ได้รับการยกย่องสรรเสริญ เวลานี้ เหล่าพันดาวาสกลุ่มเดิมกลุ่มเดียวกันเหล่านั้นได้กลายเป็นผู้มีชัยชนะแล้ว และกำลังทำให้ผู้อื่นได้รับชัยชนะด้วยเช่นกัน บัพาดาพอใจเมื่อได้เห็นพันดาวาส ท่านพอใจในแง่มุมใด? ในแง่ที่ว่าลูกเป็นมิตรร่วมทางของชัคติ ลูกเป็นมิตรร่วมทางในการให้ความร่วมมือกับชัคติและทำให้ชัคติก้าวหน้าไปข้างหน้า เช่นเดียวกับที่พ่อได้ให้มันตราแห่งการเป็นชีพชัคติและทำให้พวกเขาเป็นหนึ่งในเดียวกัน ในท่านองเดียวกัน เหล่าพันดาวาสเอง ด้วยคุณสมบัติพิเศษของพวกเขา ก็ให้ความร่วมมือกับชัคติเป็นอย่างดีและทำให้ชัคติก้าวหน้าขึ้นมาอยู่ข้างหน้า พวกเขาจึงกลายเป็นผู้ที่ยอดเยี่ยมที่สุดอยู่เสมอและกำลังก้าวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่อง อัจชะ

เมื่อได้เห็นความรักของลูกๆในวันนี้ บัพาดาจึงได้สวมพวงมาลัยแห่งความรักให้แก่ลูกๆทุกคน เวลานี้ ลูกทุกคนก็เพียงแค่ต้องสวมพวงมาลัยแห่งความรักและความร่วมมือให้แก่กันและกัน ไม่ใช่พวงมาลัยแห่งอ้อมแขน แต่สวมพวงมาลัยแห่งความร่วมมือจากหัวใจของลูกให้แก่กันและกัน บัพาดาเคยบอกลูกไว้ก่อนหน้านี้เช่นกันว่า ควรจะมีบันทึกแห่งความร่วมมืออยู่ในกระเป๋าของลูกแต่ละคน กระเป๋าของลูกควรจะมีบันทึกแห่งความร่วมมือ ไม่ใช่บันทึกแห่งความผิดพลาดอยู่ในกระเป๋าของลูก เมื่อใดก็ตามที่ลูกเห็นว่ามีความต้องการในเรื่องของความร่วมมือ ณ ที่แห่งใด ก็จงหยิบยื่นบันทึกแห่งความร่วมมือนั้นออกไป ลูกมีมันอยู่ในกระเป๋าไหม? ลูกมีบันทึกแห่งความร่วมมือหรือไม่? มันเต็มกระเป๋าอยู่หรือไม่? กระเป๋าของลูกนั้นเต็มเปี่ยม ไม่ได้ว่างเปล่าใช่ไหม? เพียงแค่ลูกหยิบยื่นบันทึกแห่งความร่วมมือออกไป และพวกเขาก็จะสวมพวงมาลัยแห่งพรให้แก่ลูก

ดวงวิญญาณพิเศษของกลุ่มแอ็ดวานซ์ปาร์ตี้ของลูกและพ่อผู้ซึ่งอาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนกำลังรอคอยอยู่ ความคิดของพวกเขาเหล่านั้นมาถึงลูกหรือไม่? พวกเขา กำลังถามถึงวันที่ (ขอให้ลูกกำหนดวันที่) ซีเนียร์ดาดีและดาตาของลูกก็กำลังเฝ้ารอวันนั้นอยู่เช่นกัน ลูกจะให้วันที่กับพวกเขาไหม? จะให้ไหม? ผู้ที่นั่งอยู่แถวหน้า พุดสี! ลูกจะให้กำหนดวันที่ได้หรือยัง? หรือลูกจะพูดว่า "รอดูไปก่อน"? แล้วลูกแต่ละคนจะทำอย่างไรเพื่อให้สิ่งนี้เกิดขึ้น? ลูกแต่ละคนจะต้องเผาชันสการ์ที่ยังหลงเหลืออยู่ให้หมดสิ้น แล้วเวลานั้นก็จะเข้ามาใกล้ นี่เป็นหนทางเดียวที่จะทำให้เวลานั้นเข้ามาใกล้ เพราะชันสการ์ที่เหลืออยู่นี้แหละที่กำลังสร้างอุปสรรค วันเวลา ยังคงเหลืออยู่ ยังมีเวลาเหลืออีกหลายวันก่อนที่จะถึงจุดกาลถัดไปจะเริ่มต้น ทุกวันจงเผาชันสการ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เผามันไปเรื่อยๆทีละอย่าง เพราะยังมีเวลาเหลืออยู่มากพอสำหรับสิ่งนั้น ใครบ้างที่รู้สึกว้าวเมื่อบัพาดามาในฤดูกาลหน้า ลูกจะยกมือขึ้นเพื่อแสดงว่าลูกได้เผาชันสการ์ของตนเองแล้ว? ผู้ใดที่รู้สึกเช่นนั้น ยกมือขึ้น! ว่าชันสการ์เหล่านั้นได้ถูกเผาไปแล้ว? ลูกกำลังยกมือขึ้น บัพาดาขอแสดงความยินดีล่วงหน้า

แก่ลูกๆอย่างมากมายมหาศาล อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่เพียรพยายามอย่างแรงกล้า และจบสิ้นความเกียจคร้านทุกรูปแบบให้หมดสิ้น และมีความกระตือรือร้นอยู่เสมอ

ในเวลานี้ มายากำลังจู่โจมลูกด้วยความเกียจคร้านในหลากหลายรูปแบบ ความเกียจคร้านคือกิเลสอย่างหนึ่ง และเพื่อที่จะจบสิ้นมัน ลูกต้องอยู่อย่างมีความกระตือรือร้นอยู่เสมอ เมื่อลูกมีความกระตือรือร้นที่จะหารายได้ ความเกียจคร้านของลูกก็จะหมดไป ดังนั้นลูกต้องไม่ปล่อยให้ความกระตือรือร้นของลูกลดลง คำว่า “เดี๋ยวฉันค่อยคิดดูก่อน เดี่ยวฉันค่อยทำ ฉันจะทำมันได้อย่างแน่นอน เดี่ยวมันก็จะเกิดขึ้นเอง...” ล้วนเป็นสิ่งขับเคลื่อนของความเกียจคร้าน จงจบสิ้นความคิดที่อ่อนแอที่เต็มไปด้วยความเกียจคร้านเหล่านั้นให้หมด แล้วคิดใหม่ว่า “ไม่ว่าฉันจะต้องทำอะไร และฉันจะต้องทำมากเพียงใด ฉันต้องทำสิ่งนั้นเดี๋ยวนี้” แล้วเมื่อนั้นลูกก็จะได้รับการกล่าวขานว่าเป็นผู้ที่เพียรพยายามอย่างแท้จริง

คติพจน์: ดวงวิญญาณที่พร้อมรับใช้และเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง คือดวงวิญญาณที่ความคิดและการกระทำเท่าเทียมกัน

*** โอม ขานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: จบสิ้นเมล็ดของความไม่บริสุทธิ์และกลับมาสะอาด(บริสุทธิ์)สมบูรณ์

จงให้เปลวไฟแห่งความบริสุทธิ์จุดประกายลูกโชนและสูงส่งอยู่เสมอ อย่าให้มีความปั่นป่วนแม้เพียงเล็กน้อย แต่จงอยู่อย่างไม่สั่นคลอน ยิ่งเปลวไฟแห่งความบริสุทธิ์ของลูกไม่สั่นคลอนมากเท่าไร ทุกคนก็จะยิ่งสามารถตระหนักรู้และจดจำพอได้ง่ายขึ้นเท่านั้น และจะมีชัยชนะสำหรับความบริสุทธิ์ จงรักษาบุคลิกภาพของความบริสุทธิ์ให้ปรากฏอยู่ในสำนักของลูกอยู่เสมอ สำนักของลูกคือพื้นฐานของพลัง และที่ใดมีพลัง ที่นั่นมายาไม่สามารถเข้ามาได้ เป็นไปไม่ได้เลยที่มายาจะเข้ามาใกล้ดวงวิญญาณที่ทรงพลัง